

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Smochină Dan și de către inculpatul Smochină Dan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Smochină Dan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.08.2017 - 06.03.2020 (prima instanță);
2. 27.03.2020 - 26.01.2021 (instanța de apel);
3. 30.03.2021 – 19.05.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 06 martie 2020, Smochină Dan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, a fost dispusă încasarea de la Smochină Dan în beneficiul lui Xxxxx Xxxxx, prejudiciul material cauzat prin infracțiune, în sumă de 2328 lei și prejudiciul moral în mărime de 30000 lei.

La fel, a fost dispusă încasarea de la Smochină Dan în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Smochină Dan, în perioada anilor 2010-2014 s-a aflat în relații de concubinaj cu Xxxxx Xxxxx, cu care din diferite motive au întrerupt această relație.

La data de 03 iunie 2017, în jurul orelor 22:00-23:00, Smochină Dan a mers la domiciliul lui Blîndu Serghei, situat în or. xxxxx, str. xxx, unde se afla fosta concubină Xxxxx Xxxxx, căreia din motive de gelozie, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului.

Astfel, potrivit raportului de constatare nr. 229-D din 09 iunie 2017, la Xxxxx Xxxxx, s-a constatat fractura colului femurului stâng, echimoze în regiunea

lombară stânga, șoldului stâng, gambei drepte: excoriația și echimozele genunchiului stâng – au fost cauzate prin acțiuni traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și în comun se califică ca vătămare corporală medie.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Smochină Dan în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldate cu vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Smochină Dan să fie recunoscut vinovat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința să fie menținută fără modificări.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în urma comiterii infracțiunii, părții vătămate Xxxxx Xxxxx i-au fost cauzate leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată. În acest context, prejudiciul cauzat sănătății părții vătămate este incomensurabil, deoarece efectele care pot surveni ulterior asupra sănătății nu pot fi prevăzute, dar este sigur faptul că va avea de suferit în continuare;

- reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei și modul cum a acționat inculpatul și personalitatea acestuia, și anume, faptul că ultimul dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, denotă faptul că pedeapsa penală aplicată anterior lui Smochină Dan la 26.01.2017 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul de corectare a condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- prima instanță nejustificat a aplicat în privința inculpatului Smochină Dan pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, apreciind împrejurările comiterii infracțiunii (caracteristica pozitivă la locul de trai), ca temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea solicitată de acuzator.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Smochină Dan recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile primei instanțe au fost menținute.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că pedeapsa de muncă neremunerată în folosul comunității în raport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului Smochină Dan este una prea blândă, neproportională, neechitabilă și nemotivată, or la stabilirea pedepsei, prima instanță trebuia să dea deplină eficiență art. 2, 7, 61, 75-78, art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului Smochină Dan.

În acest sens, instanța de apel a menționat că din analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor, precum și temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, a considerat că prima instanță incorect a individualizat și aplicat inculpatului Smochină Dan pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității, acestuia urmând a fi aplicată pedeapsa închisorii.

Instanța de apel a indicat că prima instanță la stabilirea pedepsei lui Smochină Dan nu a ținut cont de faptul că acesta a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ocnîța din 26.01.2017 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, dar concluzii nu și-a făcut, nu s-a corectat și reeducat, dar din nou a comis o infracțiune similară, cu consecințe mult mai grave, cauzând părții vătămate vătămări corporale medii.

De asemenea, instanța de apel a reținut că modalitatea în care a fost comisă infracțiunea și consecințele ei indică la faptul, că pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul, odată ce l-a determinat pe inculpatul Smochină Dan să comită o infracțiune similară cu consecințe mai grave decât prima.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, la stabilirea pedepsei lui Smochină Dan în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, prima instanță urma să țină cont de condamnările anterioare, de circumstanțele individuale ale prezentei cauze penale, de consecințele care au fost provocate prin acțiunile infracționale, de părerea părții vătămate și de celelalte aspecte.

În continuare, la individualizarea pedepsei instanța de apel a invocat că a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de către inculpat este calificată ca gravă, care a cauzat vătămări corporale medii părții vătămate, precum și trecutul infracțional al acestuia, care nu l-a descurajat de la comiterea faptelor penale, anterior acesta a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor grave și mai puțin grave, inclusiv violență în familie, că nu este angajat în câmpul muncii și pericolul social concret al activității infracționale a inculpatului este unul ridicat, cauzarea unor vătămări corporale medii cu dereglare de lungă durată a sănătății, acțiunile inculpatului fiind stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept, iar scopul de corectare, de reeducare al acestuia și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni, poate fi atins doar prin numirea unei pedepse privative de libertate.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Smochină Dan, care invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- prima instanță corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoarea și că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința lui a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității;

- conform jurisprudenței CtEDO, soluția mai potrivită pentru problema supraaglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate prin minimizarea recurgerii la detenție preventivă, amintind în acest scop Recomandarea Comitetului de Miniștri nr. R (99)22 și nr. R (2006)13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele de detenție având scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților în închisori;

- ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborare a probelor care furnizează informațiile respective precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii încălcate, corectarea inculpatului Smochină Dan este posibilă fără privarea acestuia de libertate, cu aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

4.2. Inculpatul Smochină Dan, care fără a invoca vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, își manifestă dezacordul cu pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel și solicită casarea acestei decizii, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a aplicat incorect legea;

- pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate;

- pedeapsa este echitabilă atunci când impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă. Or practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră stabilită generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- având în vedere poziția părții vătămate Xxxxx Xxxxx, criteriile de individualizare a pedepsei, proporționalitatea între scopul reeducării infractorului prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, prima instanță corect a individualizat și aplicat inculpatului Smochină Dan pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității, iar instanța de apel, fără a audia în cadrul ședinței de judecată partea vătămată, a adoptat o soluție de privare de libertate a lui Smochină Dan, în temeiul aceluiași prevederi legale;

- în situația în care instanța de apel nu a administrat probe noi, nu a audiat din nou partea vătămată care nu are pretenții față de inculpat, nu a stabilit careva circumstanțe noi, necunoscute până la moment, nu putea să emită o soluție cu privarea de libertate a lui Smochină Dan.

5. La recursurile ordinare declarate, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, motivând că soluția instanței de apel este în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

În acest sens, a indicat că instanța de apel, condamându-l pe Smochină Dan la pedeapsa sub formă de închisoare, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Smochină Dan o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că deși avocatul Vlas Elena în numele inculpatului invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ambii recurenți în cererile de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurenților invocate în cererile de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurenților reflectate în pct. 4.1, 4.2 a prezentei decizii, precum că instanța de apel nu a ținut cont de scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare și a aplicat o pedeapsă prea aspră cu închisoare, greșit individualizată, nefiind luate în considerare toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii, precum și cele ce țin de personalitatea inculpatului, poziția părții vătămate care nu are pretenții față de inculpat, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, și reprezintă opinia subiectivă a recurenților, că prima instanță corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului cu muncă neremunerată în folosul comunității, ce nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, având în vedere că instanța de apel just a reținut că prima instanță la adoptarea soluției în partea pedepsei nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei (*gravitatea infracțiunii săvârșite - infracțiune gravă*), precum și personalitatea inculpatului Smochină Dan (*anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare la pedeapsă cu muncă neremunerată, antecedentul penal fiind stins, însă inculpatul nu s-a corectat și din nou o a comis o infracțiune mai gravă*).

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurenți, pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis fiind aplicată inculpatului Smochină Dan cu luarea în considerare în deplină măsură a criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, ținând cont și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Smochină Dan, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite ca fiind una gravă, precum și la personalitatea inculpatului Smochină Dan, care anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunii similare prin sentința Judecătorei Ocnița din 26.01.2017 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, în privința aceleiași părți vătămate (f.d. 50-53), dar concluzii nu și-a făcut, nu s-a corectat și reeducat, dar din nou a comis o

infracțiune similară, cu consecințe mai grave, cauzând părții vătămate vătămări corporale medii, astfel pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul, în prezenta speță fiind rațională aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la jumătate din termenul maxim prevăzut de sancțiunea art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, ce ține de argumentul inculpatului Smochină Dan, precum că *"instanță de apel fără a audia din nou partea vătămată, în baza acelorași probe din prima instanță a pronunțat o soluție de privare de libertate"*, Colegiul penal conchide că este inadmisibil, or prezenta cauza a fost examinată în procedura de apel în temeiul apelului declarat de procuror, mai mult, chestiunea invocată în apel se referea doar la individualizarea pedepsei penale stabilite, dar nu la pronunțarea unei sentințe de condamnare după o sentință de achitare pentru a fi obligatorie regula invocată de recurent, astfel, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 410, 414 alin. (1), (4), (5) Cod de procedură penală, corect a adoptat o soluție de agravare a situației inculpatului, în limita competenței oferite de lege, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce i-ar afecta legalitatea.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, or asupra acelorași motive invocate în recursuri, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Smochină Dan și de către inculpatul Smochină Dan,

împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Smochină Dan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 iunie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie